

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE DRIE MUSKETIERS

door

ALEXANDRE DUMAS

vertaling: ALICE TOEN

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1438)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes.

DE DRIE MUSKETIERS.

=====

Naar de roman van Alexandre Dumas.
 Nederlandse bewerking : A. Toen.
 Regie en muzikale aanpassing :
 E. Verbruggen.

=====

ROLVERDELING.

KONING LODEWIJK XIII.
 KONINGIN ANNA VAN OOSTENRIJK.
 KARDINAAL RICHELIEU.
 MILADY DE WINTER
 MR. DE TREVILLE, kapitein van de Muskietiers.
 D'ARTAGNAN.
 ATHOS.
 PORTHOS.
 ARAMIS.
 HERTOEG VAN BUCKINGHAM.
 MR. DE ROCHEFORT.
 MR. BONACIEUX, winkelier.
 CONSTANCE BONACIEUX, zijn vrouw.
 MR. DE BOISTRACY.
 MR. JUSSAC.
 MR. GIFFARD.
 PLANCHET, knecht van d'Artagnan.
 VERHALER.
 KANSELIER.
 GRAAF DE WARDES.
 PATRICK, in dienst van de Hertog.
 KITTY, kamermeisje van Milady.
 LORD DE WINTER, zwager van Milady.
 SOLDAAT.
 Luitenant FELTON.
 ABDES.

ROLVERDELING. (vervolg.)

Figuratie zijnde :

4 lijfwachten - 1 dienaar - 1 hofdame - 1 officier - 1 vrouwen-
figuur - hofdames en edellieden voor 1ste deel.

2 vrouwen - 4 mannen - 4 Engelsen - 3 soldaten - 1 wacht -
1 beul - hofdames en edellieden voor 2de deel.

=====

DE DRIE MUSKETIERS.
=====

Naar de roman van Alexander Dumas.

Nederlandse bewerking : Alice Toen.

Regie en muzikale aanpassing : Eddy Verbruggen.

1. Voorstelling van de personages.

VERHALER. Parijs; 1625.

Zijne Majesteit de koning, Lodewijk XIII, bijgenaamd Lodewijk de rechtvaardige.

Gehuwd met de Spaanse prinses, Anna van Oostenrijk, die op haar beurt de Hertog van Buckingham, eerste minister van de koning van Engeland een...laat ons zeggen, te warm hart toedroeg.

De koning lag voortdurend overhoop met Kardinaal Richelieu.

KARDINAAL. Le vrai roi c'est moi, le Cardinal.

VERHALER. De grote intrigante, Milady de Winter, vertrouweling van de Kardinaal. Zij was vanzelfsprekend tegen de koning en vooral...tegen de koningin. Aan de zijde van de koning, de drie Muskietiers : Porthos!

PORTHOS. ...een man van veel woorden...

VERHALER. Athos!

ATHOS. ...een man van weinig woorden...te veel herinneringen...

VERHALER. En Aramis!

ARAMIS. ...een man die weifelt tussen zijn liefde voor het wapen en zijn hartstocht voor de teologie.

VERHALER. En tenslotte de jonge Gaskonjer, die later Marechal de France zou worden : d'Artagnan, de dappere, onversaagde held. Hij kon met de degen omgaan, had een pols van staal en ijzeren been-spijeren. En de laatste raadgeving van zijn vader was :

STEM VADER. Duelleer, mijn zoon, duelleer zo vaak je kunt en dus bij de geringste aanleiding...en steek vooral raak!

D'ARTAGNAN. Ik ben jong en heb twee goede redenen om dapper te zijn. Ten eerste ben ik Gaskonjer en ten tweede ben ik d'Artagnan, de zoon van mijn vader.

VERHALER. Een zachte lentedag in april...maar langs alle kanten dreigt het geweld, dus geldt alleen het recht van de sterkste. De oorlog is nog niet verklaard, maar reeds een feit. De rijke heren vechten tegen elkaar, de koning vecht tegen de kardinaal,

de Spanjaarden tegen de koning. En dan zijn er nog de lakeien, dieven, wolven en bedelaars, en ook nog de Hugenoten! Het verhaal van vanavond begint toen d'Artagnan, zoon van een edele Gaskonjer, te Parijs aankwam met de drie geschenken die zijn vader hem tot afscheid gaf : een oud paard, vijftien zilverstukken en een aanbevelingsbrief voor Mr. de Tréville, kapitein van de musketiers en 's konings persoonlijke lijfwacht.

2. De anti-chambre van Mr. de Tréville.

(Porthos, Aramis, Boistracy)

(d'Artagnan komt op.)

BOISTRACY. Wat is er van uw dienst Monsieur?

D'ARTAGNAN. Ik zoek Mr. de Tréville, kapitein van de musketiers.

BOISTRACY. (De Tréville op.) Hier komt hij net.

ARAMIS. (Tot Porthos.) Hij lijkt me nogal humeurig!

PORTHOS. Zou hij al iets afweten van gisteravond? (de Tréville komt dichterbij. De musketiers begroeten hem.)

TREVILLE. Goede morgen, messieurs! Boistracy, is er nieuws? (Bekijkt hem.) Geen nieuws. (Gaat in zijn bureau, kijkt in papieren.)

PORTHOS. Zulke stilte voorspelt niet veel goeds.

ARAMIS. Het onweer kan elk ogenblik losbarsten!

D'ARTAGNAN. Wat zien ze er prachtig uit, die musketiers! Als door God geschapen. (Aramis laat zijn zakdoek vallen. d'Artagnan bukt zich om hem op te rapen.) Monsieur! (Aramis antwoordt niet) Monsieur! U hebt...u hebt uw zakdoek laten vallen.

ARAMIS. (Brutaal) Dank u.

D'ARTAGNAN. Allemachtig, hij is niet vriendelijk.

BOISTRACY. (Ontneemt d'Artagnan de zakdoek en bekijkt hem.)

Kijk eens hier..."C.B."...wel, vriend Aramis, wilt u nog loochenen dat u mijn nicht de Boistracy niet meer dan gewone vriendschap toedraagt...zij leent u zelfs haar zakdoek!

D'ARTAGNAN. O, hemel! Wat heb ik gedaan!

ARAMIS. (Woedend tot d'Artagnan.) Deze zakdoek is niet van mij monsieur. De mijne zit in mijn zak.

BOISTRACY. Zo mag ik het horen! Anders zou ik mij jammer genoeg verplicht hebben gevoeld de reputatie van mijn neef de Boistracy te verdedigen en u uit te dagen...

TREVILLE. (Slaat met de hand op tafel.) Parbleu! Wat een smaad!

Wat een onbeschaamdheid! (Roept.) Boistracy!

BOISTRACY. Het onweer! (Gaet in bureau.)

D'ARTAGNAN. (Tot Aramis.) Monsieur, mag ik u mijn verontschuldigen aanbieden...ikw..

ARAMIS. Dat regelen wij later, Monsieur.

TREVILLE. Gefeliciteerd, Boistracy! Wat een rapport!

PORTHOS. Het wordt al langer hoe warmer!

TREVILLE. Goed. Wij zullen het zaakje onderzoeken. Als iedereen erbij is. Nog iets te ondertekenen?

ARAMIS. Trek nu toch eindelijk uw mantel uit, Porthos, dat wij uw wambuis kunnen bewonderen. Het ziet er prachtig uit! Meer dan een koning waardig! Heeft u zeker 50 pistolen gekost.

PORTHOS. Zestig! En het heeft ook fijn kantwerk op de rug.

ARAMIS. Tiens! Tiens!

TREVILLE. (Tot Boistracy.) Is dat alles?

BOISTRACY. Een edelman vraagt audiëntie, kapitein. Een zekere d'Artagnan.

TREVILLE. d'Artagnan? Mijn goede, oude vriend d'Artagnan?

BOISTRACY. Nee, monsieur. Hij is jong.

TREVILLE. Zijn zoon. Laat hem binnen.

BOISTRACY. (Gaet tot aan de deur.) Monsieur d'Artagnan?

D'ARTAGNAN. Tot uw dienst. (In zijn haast om binnen te gaan loopt hij tegen Porthos aan. De een wil voor de ander uitwijken, d'Artagnan raakt verstrikt in de mantel van Porthos en sleurt deze met zich mee. De mantel valt af. He wambuis van Porthos heeft alleen een voorkant en geen rug. Het wordt vastgehouden met twee lintjes.)

PORTHOS. Stommeling!

ARAMIS. Zei je niet dat het kantwerk nog fijner was op de rug? (Lacht.)

D'ARTAGNAN. O, God! Alweer een stommiteit! Dat is de tweede!

PORTHOS. Dat zet ik u betaald, monsieur! (D'Artagnan gaat in het bureau binnen.)

TREVILLE. Chevalier d'Artagnan?

D'ARTAGNAN. Tot uw dienst, kapitein. Ik heb een paar moeilijkheden gehad om tot hier te komen, maar mijn vreugde is er des te groter om.

TREVILLE. Een ogenlikje, jonge man. Ik moet eerst zekerheid heb-

ben. (Roept.) Athos! Porthos! Aramis!

ARAMIS & PORTHOS. Ai! (Zij gaan beiden het bureau binnen.)

TREVILLE. Weet u, messieurs, wat de koning mij gisteravond verteld heeft? Weet u dat, messieurs?

PORTHOS. Nee, kapitein, dat weten we niet.

ARAMIS. Maar wij hopen dat u ons de grote eer zult aandoen het ons te vertellen.

TREVILLE. Zijne Majesteit heeft mij gezegd dat hij voortaan zijn musketiers zou rekruteren uit de lijfwacht van de Kardinaal!

ARAMIS. Uit de lijfwacht van de Kardinaal? U scherst, kapitein!

PORTHOS. En waarom?

TREVILLE. Omdat hij zijn eigen wijn krachtiger wil maken door hem met een betere soort te mengen. En zijne Majesteit heeft gelijk. Want mijn woord van eer, de musketiers slaan een ongelukkig figuur aan het Hof. Het schijnt dat mijn musketiers gisternacht stomdronken in een herberg zaten. Bovendien maakten ze zulk lawaai dat de lijfwacht van de Kardinaal verplicht was ze in hechtenis te nemen. Alle donders nog aan toe! Musketiers die zich laten inrekenen als de eerste de beste dronkaards! Vooruit! Biecht op! Gij waart er bij, messieurs. Uw namen werden genoemd.

PORTHOS & ARAMIS. Kapitein...

TREVILLE. Ik zal in de toekomst mijn kadetten beter uitzoeken. Waarom, Aramis, zo vraag ik u, hebt gij mij een musketiersuniform gevraagd, terwijl een soutane u beter zou passen! En gij, Porthos? Is dat misschien een parade-degen die aan uw goudbestikte gordel hangt? En Athos? Waar is Athos?

ARAMIS. Athos is ziek, kapitein.

PORTHOS. Hij heeft de...de...mazelen!

TREVILLE. Mazelen! Een musketier van de koning heeft mazelen! Vooruit zeg op! Wat is er met hem aan de hand? Is hij gewond? Dood? Wee zijn gebeente als dat waar is.

PORTHOS. Kapitein! De waarheid is dat we zes tegen zes waren. Ze vielen ons echter verraderlijk in de rug aan. En Athos werd zwaar gewond.

TREVILLE. Athos? Gewond?

PORTHOS. Tweemaal stond hij recht, tweemaal viel hij neer.

ARAMIS. Ik smeed u, kapitein, vertel niemand dat Athos gewond is.

Het is trouwens niet ernstig. Een degenstoot in de schouder... tot op het been.

ATHOS. (Strompelt binnen.)

PORTHOS & ARAMIS. Athos!

TREVILLE. Athos!

ATHOS. U hebt mij ontboden, kapitein?

TREVILLE. Uw hand, Athos! (Treville drukt hem stevig de hand. Athos slaakt een kreet en valt bewusteloos.)

O! Een dokter! Mijn dokter! Die van de koning! De beste dokter die er is! Die goeie, dappere Athos. Het lijkt wel of hij gaat sterven! Vlug! Messieurs! Breng hem naar mijn kamer. (Tot Porthos en Aramis.) En laat mij nu eindelijk alleen, messieurs! (Porthos en Aramis met Athos weg.) Waar was ik ook weer?

D'ARTAGNAN. (Schuchter.) Ik zei : mijn vreugde zal des te groter zijn.

TREVILLE. O, juist, d'Artagnan! Ja, vriend, ik heb uw vader goed gekend. Wat kan ik voor zijn zoon doen? Wees kort, want mijn tijd is beperkt.

D'ARTAGNAN. Toen ik Tarbes verliet om hierheen te komen, kapitein, was het mijn bedoeling u te vragen mij een musketiersuniform te geven, maar na wat ik daarnet heb meegemaakt, begrijp ik dat dat voorrecht te groot zou zijn. Ik ben het nog niet waardig.

TREVILLE. U is heel bescheiden voor een Gaskonjer, monsieur. Maar het is zo. Er komt niemand bij dit regiment of hij moet minstens een paar veldtochten hebben meegemaakt of zich op een of andere wijze hebben onderscheiden. Maar...ik wil iets voor u doen.

Ik zal een brief schrijven aan de directeur van de Akademie van de Koning. Gij zult er leren schermen, dansen en met paarden omgaan.

D'ARTAGNAN. (Ontmoedigd.) Schermen...dansen...en met paarden... Had ik nu toch die aanbevelingsbrief maar die mijn vader mij had meegegeven...maar men heeft hem mij op een gemene manier afhandig gemaakt.

TREVILLE. Ik begrijp u niet.

D'ARTAGNAN. Hij werd gestolen, kapitein, woord van eer. In Meung-sur-Loire, in een herberg. Een edelman veroorloofde zich grappes over de huidskleur van mijn paard. Ik geef toe dat het geel

een niet vaak voorkomende kleur is voor een paard. En ik ben niet van steen, monsieur. Mijn bloed begon te koken. Ik greep naar mijn degen. Maar de waard stuurde twee mannen op mij af die mij een klap gaven dat ik er bij neerviel. Ik schreeuwde uw naam.

TREVILLE. Mijn naam?

D'ARTAGNAN. De edelman schrok. Maar ik kreeg opnieuw een klap op mijn hoofd en verloor het bewustzijn. Voor goed. Ik ben er zeker van dat hij de brief gestolen heeft.

TREVILLE. En dat was te Meung, zéi u?

D'ARTAGNAN. Ja, kapitein.

TREVILLE. Vertel eens, had die edelman een lidteken op de wang?

D'ARTAGNAN. Jawel, als van een schampshot.

TREVILLE. Was hij alleen?

D'ARTAGNAN. Toen ik weer bijkwam zag ik hem in gesprek met een dame. Hij gaf haar een kistje en zei dat het instructies bevatte die ze pas in Engeland mocht openmaken.

TREVILLE. Was die dame een Engelse?

D'ARTAGNAN. Hij noemde haar Milady. Zij had albasten handen, haar tot op de schouders en mooie, blauwe smachtende ogen...

TREVILLE. Genoeg. Zij is het. Hij is het. Zij zijn het. Juste Ciel! Geen twijfel mogelijk.

D'ARTAGNAN. Zeg mij wie hij is, kapitein. Ik zal verder niets van u verlangen. In de eerste plaats wil ik mij wreken! Mij baden in zijn bloed.

TREVILLE. Ik schrijf een brief aan de directeur van de Akademie.

D'ARTAGNAN. (Loopt rond terwijl de Tréville brief schrijft.) God geve dat ik hem te pakken krijg! (Draait zich naar de deur. Rochefort komt uit cabinet van de kardinaal.) Onmogelijk! Ik dwaal! Daar!

TREVILLE. Wat is er? Gij lijkt ontsteld!

D'ARTAGNAN. Daar gaat hij, de lafaard! De man met het litteken. Dit keer ontsnapt hij mij niet! Hij hoort mij toe! (Stormt naar buiten.)

TREVILLE. (Met brief in de hand.) Hela wacht even! Driedübbele dwaas! Een echte Gaskonjer! (In zijn haast om Rochefort achterna te zitten, stoot d'Artagnan tegen Athos, die terug binnengekomen is met Porthos en Aramis.)

ATHOS. (Kreet van pijn.)

D'ARTAGNAN. O...vergeef mij...vergeef mij alsjeblieft...ik heb haast!

ATHOS. Haast! Denkt u dat dit hiermee opgelost is, jongmens.

D'ARTAGNAN. Mijn derde stommiteit! Onvergeeflijk!

ATHOS. Uit de provincie zeker? Daar kennen ze geen beleefdheid!

D'ARTAGNAN. Wou u me die soms leren? O...als ik niet zo'n haast had...

ATHOS. Mij kunt u vinden zonder u te haasten, monsieur.

D'ARTAGNAN. Best. Waar?

ATHOS. Bij het karmelietenklooster.

D'ARTAGNAN. Hoe laat?

ATHOS. Morgenmiddag. Twaalf uur.

D'ARTAGNAN. Twaalf uur? Goed, monsieur, mijn degen en ik zullen er zijn. (Wil zich uit de voeten maken maar stoot tegen Porthos.)

PORTHOS. Zijt ge soms onze afspraak vergeten?

D'ARTAGNAN. De man met het kantwerk en de blote rug! Waar en wanneer, monsieur?

PORTHOS. Morgen. Om één uur, achter het Luxembourg.

D'ARTAGNAN. Uitstekend. Om één uur. Mijn degen en ik zullen... (Is nu bij de deur waar hij wordt opgewacht door Aramis.)

ARAMIS. Monsieur!

D'ARTAGNAN. De man van de zakdoek. Waar, monsieur?

ARAMIS. Morgen, rue du Chasse-Midi, om 12 uur.

D'ARTAGNAN. Om 2 uur als het voor u hetzelfde is, monsieur.

ARAMIS. (Verbaasd.) Goed. Om twee uur.

D'ARTAGNAN. Drie duels op één dag! Onverhoopt geluk! Als ik sterf zal het in ieder geval door de hand van een musketier zijn. Maar eerst de man met het litteken! (Loopt af.)

3. Rue des Ours. Bij het krieken van de dag.

PORTHOS. (Komt uit huis, luid zingend.)

Natuurlijk kom ik terug, liefje...in uw armen is het zoet...mijn kloppend hart tegen uw kloppend hart..twee kloppende harten verenigd in één...

ARAMIS. (Komt uit huis aan overkant, neemt de houding aan van iemand die niet wil gezien worden.)

PORTHOS. (Bemerkt de schaduw.) Wie daar? Als ge geen lafaard

zijt of een kardinaalshond, treedt dan nader!

ARAMIS. Porthos! Zwijg! Wilt ge iedereen wakker maken?

PORTHOS. Aramis! Mijn goede vriend! Nog zo laat aan het bre-
vieren, patertje.

ARAMIS. Laat ons gaan.

PORTHOS. Niet voor ge mij verteld hebt wat gij hier voor dag en
dauw uitspookt.

ARAMIS. (Met blik op het huis.) Mijn nacht was één lang gebed.

PORTHOS. De mijne ook! En ik moet zeggen, ik had een pracht van
een gebedenboek! Gloednieuw! Achttien jaar!

ARAMIS. Het is hier niet veilig op dit middernachtelijk uur. Kom
mee...

PORTHOS. Het schatje was dadelijk smoorverliefd op mij...dat kunt
ge wel begrijpen... Eerst hebben we een fles wijn gedronken en
toen...enfin...

ARAMIS. Vertel het maar een andere keer...

PORTHOS. Maar als ik het niet vertel hoe kunt ge mij dan uw peni-
tentie geven?

ARAMIS. Goed dan, maar maak het kort...

PORTHOS. Kort? Beste kerel, dat vrouwtje... (Het raam gaat open
van het huis waar Aramis verbleef.) Aramis! Ik geloof dat uw
biechtvader u teken doet.

ARAMIS. (Kijkt op. Er verschijnt een vrouwenfiguur voor het
raam.) Ja...en hij zegent mij nogmaals...Kom nu mee, Porthos!

PORTHOS. Vooruit! Naar de kroeg! Ik bedoel naar het klooster..
ik ken een trappistenbrouwerij waar we krediet krijgen...

(Porthos doet enkele stappen. Aramis kijkt naar het raam en
werpt een kushand. Porthos ziet dit.) Uw godsvrucht is roerend,
Aramis! Kom, we gaan naar de vroegmis! (Lachend samen arm in
arm gaan ze zingend weg.)

4. Het Karmelietenklooster.

ATHOS. (Zit te wachten.)

D'ARTAGNAN. (Komt hijgend opgelopen.) Ekskuseert u mij, monsieur!

ATHOS. U bent nog niet te laat, monsieur. (De klok slaat 12 uur.)
Twee van mijn vrienden hebben mij beloofd als secondanten op te
treden. Hun afwezigheid verbaast mij. En uw getuigen, monsieur?

D'ARTAGNAN. Ik...ik heb er geen. Ik ben pas gisteren in Parijs
aangekomen en ik niemand anders dan Mr. de Tréville. U...u doet

mij de eer aan te duelleren met een gewonde schouder?

ATHOS. Ik gebruik in dergelijke omstandigheden mijn linkerhand.

D'ARTAGNAN. U is heel vriendelijk, monsieur. Maar...als u me toestaat...ik bezit een zalf van een wonderbaarlijke geneeskracht. In drie dagen bent u weer gezond.

ATHOS. En dan?

D'ARTAGNAN. Als u genezen bent, zal het mij een grote eer zijn mij met u te meten.

ATHOS. Uw voorstel bewijst dat u een edelman is. Daar komt één van mijn secondanten.

D'ARTAGNAN. Monsieur Porthos! Is hij uw eerste getuige?

ATHOS. Ja. Hebt u er iets op tegen?

D'ARTAGNAN. Neen... (Terzijde.) Mijn tweede tegenstander.

ATHOS. En daar komt de tweede!

D'ARTAGNAN. Monsieur Aramis! (Terzijde.) Mijn derde tegenstander! (Porthos en Aramis komen dichterbij en begroeten Athos.)

PORTHOS. (Bekijkt d'Artagnan.) Hela, Monsieur! Wat doet u hier?

ATHOS. Monsieur is mijn tegenstander.

PORTHOS. De mijne ook!

D'ARTAGNAN. Om één uur!

ARAMIS. En ik dan?

D'ARTAGNAN. Wij waren pas om twee uur afgesproken.

ARAMIS. Waatom duellert gij met hem, Athos?

ATHOS. Ik...euh...ja, ik weet het niet meer...o ja...omdat hij me pijn heeft gedaan...En gij, Aramis?

ARAMIS. Ik...om een theologische kwestie. En Porthos?

PORTHOS. Ik...ik vecht omdat ik vecht...uit gewoonte.

D'ARTAGNAN. Sta mij toe, messieurs, u mijn ekskuses aan te bieden.

ALLE DRIE. Ekskuses?

D'ARTAGNAN. Begrijp mij niet verkeerd. Ik trek mij niet terug. Ik vraag alleen om vergeving voor het geval ik aan al mijn verplichtingen niet zou kunnen voldoen. Monsieur Athos heeft het recht mij eerst te doden. Uw vordering, monsieur Porthos, komt pas nadien aan de beurt en als ik dan nog leef, monsieur Aramis, krijgt u pas uw kans. Daarvoor dus mijn ekskuses. En nu...en garde! (trekt zijn degen.)

ATHOS. Hij is een echte edelman. En garde! (Athos trekt zijn degen. Als zij het gevecht willen beginnen, komen Jussac en vier

andere mannen op.)

ARAMIS. De lijfwacht van de kardinaal!

PORTHOS. Weg met de degens!Te laat.

JUSSAC. Wel, wel, heren musketiers! Wordt hier geduelleerd?

En het edikt, hoe staat het daar mee? Steekt uw wapens weg en wees zo goed mij te volgen.

ARAMIS. Dat is ons jammer genoeg niet mogelijk.

PORTHOS. Mr. de Tréville heeft het ons verboden.

JUSSAC. Als u niet gehoorzaamt, messieurs...

PORTHOS. Als wij niet gehoorzamen, monsieur...

JUSSAC. Gebruiken wij geweld! (Musketiers en lijfwacht van de kardinaal vormen een groepje apart en overleggen wat hen te doen staat.)

ATHOS. Zij zijn met vijf, wij met drie.

D'ARTAGNAN. Pardon, messieurs! Wij zijn met zijn vieren.

PORTHOS. Maar u hoort toch niet bij ons, monsieur.

D'ARTAGNAN. Niet met het uniform, maar wel met het hart!

JUSSAC. Wel, messieurs...uw besluit?

D'ARTAGNAN. Ik smeed u, messieurs, stel mij op de proef. Laat mij uemijn leven aanbieden....het zal mijn eerste geschenk zijn.

ATHOS. Vooruit dan, vrienden! Athos, Porthos, Aramis en d'Artagnan! En avant!

JUSSAC. En...messieurs?

ATHOS. Wij zullen de eer hebben geweld te gebruiken.

D'ARTAGNAN. En ik zal de eer hebben u te doden! Hij is voor mij! (Zij stormen op elkaar af. Athos vecht tegen Cahussac, Porthos tegen Biscarat, Aramis tegen de twee anderen, d'Artagnan tegen kapitein Jussac. De musketiers overwinnen, de tegenstanders worden gewond of gedood.)

PORTHOS. (Terwijl hij zijn degen wegsteekt.) Dat is wat ik noem een revanche!

ATHOS. Het werd hoog tijd! Er zal wel versterking van de lijfwacht komen opdagen.

ARAMIS. Laten we hier gauw vandaan komen!

D'ARTAGNAN. (Als musketiers weg willen) En ik, messieurs? Vergeet u mij?

ATHOS. d'Artagnan! Kom hier, in mijn armen! Maar voorzichtig voor mijn schouder. (Omhelst hem. Porthos en Aramis volgen zijn

voorbeeld.)

D'ARTAGNAN. Zijn wij dan vrienden...messieurs?

ATHOS. Bloed-vrienden, monsieur.

D'ARTAGNAN. Voor het leven, tot in de dood?

ATHOS. Voor het leven, tot in de dood!

ALLEN. Voor het leven, tot in de dood! (Allen samen arm in arm af.)

5. Lodewijk XIII en Kardinaal Richelieu.

(Zij spelen schaak.)

KARDINAAL. Die musketiers van u, Sire, zijn duivels! Twistzoekers en vechtersbazen!

KONING. Er wordt ook wel eens beweerd dat het dappere kerels zijn, Eminentie!

KARDINAAL. Dappere kerels! Weet u wat er gebeurd is?

KONING. U zult het mij vertellen.

KARDINAAL. Drie van uw kornuiten en één of andere avonturier uit Gaskonje hebben vijf brave kerels van mijn lijfwacht aangevallen bij het Karmelietenklooster.

KONING. Vijf brave kerels, zegt u? En waren zij niet in staat zich te verdedigen?

KARDINAAL. Kapitein Jussac stond bekend als één van de beste degenvechters, Sire.

KONING. Inderdaad.

KARDINAAL. Hij werd zwaar gewond en de vier andere buiten gevecht gesteld.

KONING. Echt waar? Dat is schitter...uiterst pijnlijk voor u, Eminentie.

KARDINAAL. De musketiers zijn de schuldigen...zoals altijd!

KONING. De historici noemen mij Lodewijk de rechtvaardige. Ik wil graag de klok langs beide kanten horen luiden.

KARDINAAL. Twijfelt u aan mijn woorden?

KONING. Kent u misschien hun namen?

KARDINAAL. Het zijn altijd dezelfde : Athos, Porthos en Aramis.

KONING. Als ik me goed herinner werd Athos enkele dagen geleden tamelijk hardhandig aangepakt door één van uw brave kerels...

KARDINAAL. Zij deden toen hun plicht...hun eerlijke plicht...

KONING. Ik bedoel alleen dat ondanks het feit dat Athos gewond werd, hij zich toch nog goed uit de slag heeft kunnen redden...